ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ

Δ' ΠΡΟΣΥΝΟΔΙΚΗ ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ

6-12 Ἰουνίου 2009

Ἡ Ὀρθόδοξος Διασπορά

Ἀπόφασις

Ἡ Δ' Προσυνοδική Πανορθόδοξος Διάσκεψις, συγκληθεῖσα ὑπό τῆς Α.Θ. Παναγιότητος, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, τῇ συμφώνῳ γνώμῃ τῶν Μακαριωτάτων Προκαθημένων τῶν Ἁγιωτάτων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἐκφρασθείσῃ κατά τήν ἐν Φαναρίῳ Ἱεράν Σύναξιν αὐτῶν τόν Ὀκτώβριον τοῦ ἔτους 2008, συνῆλθεν εἰς τό ἐν Σαμπεζύ Ὀρθόδοξον Κέντρον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἀπό 6ης μέχρι 13ης Ἰουνίου 2009, ὑπό τήν προεδρίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Περγάμου κ. Ἰωάννου, ἐκπροσώπου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Ἡ Διάσκεψις αὕτη, εἰς τήν ὁποίαν προσεκλήθησαν καί ἐξεπροσωπήθησαν πᾶσαι αἱ ἁγιώταται Ὀρθόδοξοι Αὐτοκέφαλοι Ἐκκλησίαι, ἠσχολήθη περί τό θέμα τῆς κανονικῆς ὀργανώσεως τῆς Ὀρθοδόξου Διασπορᾶς καί συνεζήτησε, συμφώνως πρός τό ἄρθρον 16 τοῦ Κανονισμοῦ Λειτουργίας τῶν Προσυνοδικῶν Πανορθοδόξων Διασκέψεων, τά ὑπό τῆς Διορθοδόξου Προπαρασκευαστικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν ἐτῶν 1990 καί 1993 ὑποβληθέντα αὐτῇ σχετικά κείμενα, τροποποιήσασα καί ἐγκρίνασα αὐτά ὡς ἀκολούθως:

1. **α)** Διεπιστώθη ὅτι ἀποτελεῖ κοινήν βούλησιν πασῶν τῶν ἁγιωτάτων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ὅπως ἐπιλυθῇ τό ζήτημα τῆς Ὀρθοδόξου Διασπορᾶς τό ταχύτερον δυνατόν καί ὅπως ὀργανωθῇ αὕτη κατά τρόπον σύμφωνον πρός τήν ὀρθόδοξον ἐκκλησιολογίαν καί τήν κανονικήν παράδοσιν καί πρᾶξιν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

   β) Διεπιστώθη ὡσαύτως ὅτι κατά τήν παροῦσαν φάσιν δέν εἶναι ἐφικτή δι' ἱστορικούς καί ποιμαντικούς λόγους ἡ ἄμεσος μετάβασις εἰς τήν αὐστηρῶς κανονικήν τάξιν τῆς Ἐκκλησίας ὡς πρός τό ζήτημα τοῦτο, τοὐτέστιν εἰς τήν ὕπαρξιν ἑνός μόνου Ἐπισκόπου εἰς τόν αὐτόν τόπον. Διά τόν λόγον τοῦτον ἤχθη εἰς τήν ἀπόφασιν, ὅπως προτείνῃ τήν δημιουργίαν μεταβατικῆς τινος καταστάσεως, ἥτις καί θά προετοιμάσῃ τό ἔδαφος διά τήν αὐστηρῶς κανονικήν λύσιν τοῦ προβλήματος, ἐπί τῇ βάσει ἀρχῶν καί κατευθύνσεων, αἱ ὁποῖαι διαγράφονται κατωτέρω. Ἡ τοιαύτη προετοιμασία δέν θά πρέπει νά βραδύνῃ πέραν τῆς μελλούσης νά συνέλθῃ Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὥστε νά δυνηθῇ αὕτη νά προβῇ εἰς μίαν κανονικήν λύσιν τοῦ προβλήματος.

2. α) Προτείνεται, ὅπως κατά τό μεταβατικόν στάδιον, κατά τό ὁποῖον θά προετοιμασθῇ ἡ κανονική λύσις τοῦ ζητήματος δημιουργηθοῦν (ἤ ἱδρυθοῦν) εἰς ἑκάστην ἐκ τῶν κατωτέρω μνημονευομένων περιοχῶν «Ἐπισκοπικαί Συνελεύσεις» πάντων τῶν ἐν τῇ περιοχῇ ἐκείνῃ ὡς κανονικῶν ἀναγνωριζομένων ἐπισκόπων, οἵτινες θά ἐξακολουθοῦν νά ὑπάγωνται εἰς τάς κανονικάς δικαιοδοσίας, εἰς ἅς ὑπάγονται σήμερον.

   β) Αἱ συνελεύσεις αὗται θά συνίστανται ἐκ πάντων τῶν ἐν ἑκάστῃ περιοχῇ ἐπισκόπων, οἵτινες εὑρίσκονται ἐν κανονικῇ κοινωνίᾳ μετά πασῶν τῶν ἁγιωτάτων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί θά προεδρεύωνται ὑπό τοῦ πρώτου ἐκ τῶν εἰς τήν Ἐκκλησίαν Κωνσταντινουπόλεως ὑπαγομένων ἀρχιερέων, ἐλλείψει δέ τούτου συμφώνως πρός τήν τάξιν τῶν Διπτύχων. Αὗται θά ἔχουν ἐκτελεστικήν Ἐπιτροπήν, ἀποτελουμένην ἐκ τῶν πρώτων ἱεραρχῶν τῶν διαφόρων δικαιοδοσιῶν, αἱ ὁποῖαι ὑπάρχουν εἰς τήν περιοχήν.

   γ) Ἔργον καί εὐθύνη τῶν ἐπισκοπικῶν τούτων συνελεύσεων θά εἶναι ἡ μέριμνα διά τήν φανέρωσιν τῆς ἑνότητος τῆς Ὀρθοδοξίας καί τήν ἀνάπτυξιν κοινῆς δράσεως ὅλων τῶν ὀρθοδόξων ἑκάστης περιοχῆς πρός θεραπείαν τῶν ποιμαντικῶν ἀναγκῶν τῶν ἐκεῖ διαβιούντων ὀρθοδόξων, κοινήν ἐκπροσώπησιν πάντων τῶν ὀρθοδόξων ἔναντι τῶν ἑτεροδόξων καί τῆς ὅλης κοινωνίας τῆς περιοχῆς, καλλιέργειαν τῶν θεολογικῶν γραμμάτων καί τῆς ἐκκλησιαστικῆς παιδείας κ.λπ. Αἱ ἐπί τῶν θεμάτων τούτων ἀποφάσεις θά λαμβάνωνται καθ' ὁμοφωνίαν τῶν Ἐκκλησιῶν αἱ ὁποῖαι ἐκπροσωποῦνται εἰς τήν συγκεκριμένην Συνέλευσιν.

3. Αἱ περιοχαί, εἰς τάς ὁποίας θά δημιουργηθοῦν εἰς ἕν πρῶτον στάδιον Ἐπισκοπικαί συνελεύσεις, ὁρίζονται ὡς ἑξῆς:
   i. Βόρειος καί Κεντρική Ἀμερική.
   ii. Νότιος Ἀμερική.
   iii. Αὐστραλία, Ν. Ζηλανδία καί Ὠκεανία.
   iv. Μ. Βρεταννία καί Ἰρλανδία.
   v. Γαλλία.
   vi. Βέλγιον, Ὁλλανδία καί Λουξεμβοῦργον.
   vii. Αὐστρία.
   viii. Ἰταλία καί Μάλτα.
   ix. Ἑλβετία καί Λιχτενστάϊν
   x. Γερμανία.
   xi. Σκανδιναυϊκαί Χῶραι (ἐκτός τῆς Φιλλανδίας).
   xii. Ἱσπανία καί Πορτογαλία.

Οἱ ἐπίσκοποι τῆς Διασπορᾶς, οἱ ὁποῖοι κατοικοῦν εἰς τήν Διασποράν καί ἔχουν ἐνορίας εἰς περισσοτέρας περιοχάς, θά εἶναι μέλη τῶν Ἐπισκοπικῶν Συνελεύσεων καί τῶν περιοχῶν αὐτῶν.

4. Εἰς τάς συνελεύσεις ταύτας, αἱ ὁποῖαι συγκροτοῦνται κατ' ἀπόφασιν τῆς παρούσης Διασκέψεως, ἀνατίθεται ἡ εὐθύνη, ὅπως ὁλοκληρώσουν ἐν ταῖς λεπτομερείαις τόν ὑπ' αὐτῆς ἐγκριθέντα κανονισμόν λειτουργίας αὐτῶν καί ἐφαρμόσουν αὐτόν τό ταχύτερον δυνατόν καί ὁπωσδήποτε πρό τῆς συγκλήσεως τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου.

5. Αἱ Ἐπισκοπικαί Συνελεύσεις δέν ἀποστεροῦν ἀπό τούς Ἐπισκόπους μέλη αὐτῶν ἁρμοδιότητας διοικητικοῦ καί κανονικοῦ χαρακτῆρος οὔτε περιορίζουν τά δικαιώματα αὐτῶν εἰς τήν Διασποράν. Αἱ Ἐπισκοπικαί Συνελεύσεις ἀποβλέπουν εἰς τήν διαμόρφωσιν κοινῆς θέσεως τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐπί διαφόρων θεμάτων, τοῦτο οὐδόλως ἐμποδίζει τούς Ἐπισκόπους μέλη, οἱ ὁποῖοι μένουν ὑπόλογοι εἰς τάς ἰδικάς των Ἐκκλησίας, νά ἐκφράσουν τάς ἀπόψεις τῶν ἰδικῶν των Ἐκκλησιῶν ἐνώπιον τοῦ ἔξω κόσμου.

6. Οἱ πρόεδροι τῶν Ἐπισκοπικῶν Συνελεύσεων συγκαλοῦν καί προεδρεύουν πασῶν τῶν κοινῶν συνάξεων τῶν ἐπισκόπων τῆς περιοχῆς αὐτῶν (λειτουργικῶν, ποιμαντικῶν, διοικητικῶν κ.λπ.). Εἰς ζητήματα γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος, ἀπαιτοῦντα, κατ' ἀπόφασιν τῆς Ἐπισκοπικῆς Συνελεύσεως, πανορθόδοξον ἀντιμετώπισιν ὁ πρόεδρος αὐτῆς ἔχει τήν ἀναφοράν αὐτοῦ εἰς τόν Οἰκουμενικόν Πατριάρχην διά τά περαιτέρω κατά τά πανορθοδόξως ἰσχύοντα.

7. Αἱ Ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι δεσμεύονται, ὅπως μή προβαίνουν εἰς ἐνεργείας δυναμένας νά παραβλάψουν τήν ὡς ἄνω διαγραφομένην πορείαν πρός κανονικήν ἐπίλυσιν τοῦ θέματος τῆς Διασπορᾶς, θά πράττωσι δέ πᾶν τό δυνατόν πρός διευκόλυνσιν τοῦ ἔργου τῶν Ἐπισκοπικῶν Συνελεύσεων καί ἀποκατάστασιν τῆς ὁμαλῆς κανονικῆς τάξεως ἐν τῇ Διασπορᾷ.

† ὁ Περγάμου Ἰωάννης, πρόεδρος
† ὁ Καλῆς Ἐλπίδος Σέργιος
† ὁ ἐν Δυτικῇ καί Κεντρῴα Εὐρώπῃ Ἰωάννης
† ὁ Καπιτωλιάδος Ἡσύχιος
† ὁ Βολοκολάμσκ Ἱλαρίων
† ὁ Μπάτσκας Εἰρηναῖος
† ὁ Ὀλτενίας Εἰρηναῖος
† ὁ Ρούσσης Νεόφυτος
† ὁ Ζουκδίδι καί Τσαΐσι Γεράσιμος
† ὁ Πάφου Γεώργιος
† ὁ Περιστερίου Χρυσόστομος

† ὁ Σιεματίτσε Γεώργιος
† ὁ Κορυτσᾶς Ἰωάννης
† ὁ Κομάρνο Τύχων
† ὁ Ἑλβετίας Ἱερεμίας, γραμματεύς

Σημείωσις:
Εἰς τήν ἀπόφασιν ταύτην ἐπῆλθε τροποποίησις ὑπό τῆς ἐν Φαναρίῳ, ἐν ἔτει 2014, συνελθούσης Ἱερᾶς Συνάξεως τῶν Προκαθημένων τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν: "Διαμορφοῦνται ἐκ νέου τά γεωγραφικά ὅρια τῶν ἐν Βορείῳ καί Νοτίῳ Ἀμερικῇ, ἀποφάσει τῆς Δ' Προσυνοδικῆς Πανορθοδόξου Διασκέψεως, συσταθεισῶν Ἐπισκοπικῶν Συνελεύσεων, διά τῆς ἱδρύσεως κεχωρισμένης τοιαύτης ἐν Καναδᾷ καί τῆς ἐντάξεως τῶν ἐκτός Ἡνωμένων Πολιτειῶν Ἀμερικῆς λοιπῶν χωρῶν εἰς τήν Συνέλευσιν τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς, καί δημιουργοῦνται αἱ ἑξῆς Ἐπισκοπικαί Συνελεύσεις ἐν τῇ ἠπείρῳ ταύτῃ:
α) Καναδᾶ,
β) Ἡνωμένων Πολιτειῶν Ἀμερικῆς, καί
γ) Λατινικῆς Ἀμερικῆς. "

Κανονισμός Λειτουργίας τῶν Ἐπισκοπικῶν Συνελεύσεων ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Διασπορᾷ

Ἀπόφασις

Ἄρθρον 1.

1. Πάντες οἱ ὀρθόδοξοι ἐπίσκοποι ἑκάστης Περιοχῆς, ἐκ τῶν ὑπό τῆς Δ' Προσυνοδικῆς Πανορθοδόξου Διασκέψεως καθορισθεισῶν, οἱ ὁποῖοι εὑρίσκονται ἐν κανονικῇ κοινωνίᾳ μετά πασῶν τῶν κατά τόπους αὐτοκεφάλων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, συγκροτοῦν ἰδίαν Ἐπισκοπικήν Συνέλευσιν.
2. Μέλη τῆς Ἐπισκοπικῆς Συνελεύσεως εἶναι καί ὅσοι ὑπερόριοι ὀρθόδοξοι ἐπίσκοποι ἀσκοῦν ποιμαντικήν διακονίαν ἐνοριῶν τῆς Περιοχῆς.
3. Οἱ ἐφησυχάζοντες καί οἱ ἐπισκεπτόμενοι τήν Περιοχήν ἐπίσκοποι, ἐφ' ὅσον πληροῦν τάς προϋποθέσεις τῆς παραγράφου (1), δύνανται νά προσκληθοῦν ὅπως συμμετάσχουν εἰς τήν Συνέλευσιν, ἀλλά ἄνευ δικαιώματος ψήφου.

Ἄρθρον 2.

Σκοπός τῆς Ἐπισκοπικῆς Συνελεύσεως εἶναι νά φανερώνῃ τήν ἑνότητα τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, νά προωθῇ τήν συνεργασίαν μεταξύ τῶν Ἐκκλησιῶν εἰς πάντας τούς τομεῖς τῆς ποιμαντικῆς διακονίας καί νά διατηρῇ, διαφυλάσσῃ καί ἀναπτύσσῃ τά συμφέροντα τῶν κοινοτήτων, αἱ ὁποῖαι ὑπάγονται εἰς τούς ὀρθοδόξους κανονικούς ἐπισκόπους τῆς Περιοχῆς.

Ἄρθρον 3.

Ἡ Ἐπισκοπική Συνέλευσις θά ἔχῃ Ἐκτελεστικήν Ἐπιτροπήν ἀπαρτιζομένην ἐκ τῶν πρώτων ἐπισκόπων ἑκάστης τῶν κανονικῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Περιοχῆς.

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ Ἐπισκοπική Συνέλευσις καί ἡ Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή αὐτῆς θά ἔχουν ἕνα Πρόεδρον, ἕνα ἤ δύο Ἀντιπροέδρους, ἕνα Γραμματέα καί ἕνα Ταμία, ὡς καί ἄλλους ὑπευθύνους ὁρισθησομένους ὑπό τῆς Συνελεύσεως.
2. Πρόεδρος εἶναι *ex officio* ὁ πρῶτος τῶν ἐπισκόπων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καί, ἀπόντος τούτου, κατά τήν τάξιν τῶν Διπτύχων. Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπισκοπικῆς Συνελεύσεως συγκαλεῖ τάς συνεδρίας αὐτῆς, διευθύνει τάς ἐργασίας αὐτῶν καί προεξάρχει τῶν συλλειτούργων. Ἐπί τῶν ζητημάτων, τά ὁποῖα συνεζητήθησαν εἰς τήν συνεδρίαν τῆς Ἐπισκοπικῆς Συνελεύσεως καί ἐπί τῶν ὁποίων ἐπετεύχθη ὁμόφωνος ἀπόφασις, ὁ Πρόεδρος (ἤ κατ' ἀνάθεσιν αὐτοῦ ἄλλο μέλος τῆς Ἐπισκοπικῆς Συνελεύσεως) προβάλλει ἐνώπιον τοῦ κράτους, τῆς

κοινωνίας καί τῶν ἄλλων θρησκευτικῶν ὀργανισμῶν τήν κοινήν θέσιν τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν τῆς περιοχῆς.

3. Ὁ ἤ οἱ Ἀντιπρόεδροι ὁρίζονται *ex officio* ἐκ τῶν ἐπισκόπων-μελῶν τῶν Συνελεύσεων ἐκ τῶν ἀμέσως ἑπομένων Ἐκκλησιῶν συμφώνως πρός τήν τάξιν τῶν Διπτύχων τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Ὁ Γραμματεύς, ὁ Ταμίας καί οἱ λοιποί ὑπεύθυνοι ἐκλέγονται ὑπό τῆς Συνελεύσεως, δύνανται δέ νά μή προέρχωνται ἐκ τοῦ βαθμοῦ τῶν ἐπισκόπων.

Ἄρθρον 5.

1. Αἱ ἁρμοδιότητες τῆς Ἐπισκοπικῆς Συνελεύσεως εἶναι:
   α' νά μεριμνᾷ καί νά συμβάλῃ διά τήν διατήρησιν τῆς ἑνότητος τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Περιοχῆς εἰς τάς θεολογικάς, ἐκκλησιολογικάς, κανονικάς, πνευματικάς, φιλανθρωπικάς, ἐκπαιδευτικάς καί ἱεραποστολικάς ὑποχρεώσεις αὐτῆς.
   β' Ὁ συντονισμός καί ἡ προώθησις τῶν κοινοῦ ἐνδιαφέροντος δραστηριοτήτων εἰς τούς τομεῖς τῆς διαποιμάνεως, τῆς κατηχήσεως, τῆς λειτουργικῆς ζωῆς, τῶν θρησκευτικῶν ἐκδόσεων, τῶν μέσων μαζικῆς ἐπικοινωνίας, τῆς ἐκκλησιαστικῆς παιδείας κ.λπ..
   γ' Αἱ σχέσεις μετά τῶν ἄλλων χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν καί τῶν ἄλλων θρησκειῶν.
   δ' Πᾶν ὅ,τι ἀποτελεῖ ὑποχρέωσιν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς τάς σχέσεις αὐτῆς μετά τῆς κοινωνίας καί τῶν κρατικῶν Ἀρχῶν.
   ε' Ἡ προετοιμασία σχεδίου ὀργανώσεως τῶν ὀρθοδόξων τῆς Περιοχῆς ἐπί κανονικῆς βάσεως.
2. Ὁ καθορισμός τοῦ πεδίου τῶν ἁρμοδιοτήτων δέν θά ἔδει ἐπ' οὐδενί νά παρεμβαίνῃ εἰς τήν ἐπαρχιακήν δικαιοδοσίαν ἑκάστου Ἐπισκόπου καί νά περιορίζῃ τά δικαιώματα τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ, συμπεριλαμβανομένων καί τῶν σχέσεων αὐτῆς μετά τῶν διεθνῶν ὀργανισμῶν, τῆς κρατικῆς ἐξουσίας, τῆς κοινωνίας τῶν πολιτῶν, τῶν μέσων μαζικῆς ἐνημερώσεως, τῶν ἄλλων ὁμολογιῶν, τῶν κρατικῶν καί διομολογιακῶν ὀργανισμῶν, ὡς ἐπίσης καί τῶν ἄλλων θρησκειῶν.

   Ἐπί εἰδικῶν γλωσσικῶν, ἐκπαιδευτικῶν ἤ καί ποιμαντικῶν ζητημάτων Ἐκκλησίας τινός ἡ Ἐπισκοπική Συνέλευσις δύναται νά συνεργάζεται καί μετά τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς τῆς ἐν λόγῳ Ἐκκλησίας, ὥστε ἡ ποικιλία τῶν ἐθνικῶν παραδόσεων νά ἐπιβεβαιοῖ τήν ἑνότητα τῆς Ὀρθοδοξίας εἰς τήν κοινωνίαν τῆς πίστεως καί τόν σύνδεσμον τῆς ἀγάπης.

Ἄρθρον 6.

1. Ἡ Ἐπισκοπική Συνέλευσις ἀποδέχεται καί καταγράφει τήν ἐκλογήν τῶν ἐπισκόπων τῆς Περιοχῆς, ὡς καί τήν ἀναφοράν αὐτῶν εἰς τάς ἁγιωτάτας αὐτοκεφάλους Ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας.

2. Ἐξετάζει καί καθορίζει τό κανονικόν καθεστώς τῶν ἐν τῇ Περιοχῇ τοπικῶν κοινοτήτων, αἱ ὁποῖαι δέν ἔχουν ἀναφοράν εἰς τάς ἁγιωτάτας αὐτοκεφάλους Ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας.
3. Ὀφείλει νά καταγράφῃ πᾶσαν κρίσιν κληρικῶν ἐκφωνηθεῖσαν ὑπό τῶν ἐπισκόπων αὐτῶν, ἵνα ἡ κρίσις αὕτη ἐφαρμοσθῇ μεταξύ τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν τῆς Περιοχῆς.

Ἄρθρον 7.

1. Ἡ Ἐπισκοπική Συνέλευσις συνέρχεται τουλάχιστον ἅπαξ τοῦ ἔτους, τῇ προσκλήσει τοῦ Προέδρου. Δύναται νά συνέλθῃ ὁσάκις ἤθελε τοῦτο κριθῇ ἀναγκαῖον ὑπό τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ἤ τῇ ἐγγράφῳ καί ἠτιολογημένῃ αἰτήσει τοῦ 1/3 τῶν μελῶν τῆς Συνελεύσεως.
2. Ἡ Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή συνέρχεται μίαν φοράν ἀνά τρίμηνον καί ὁσάκις ἤθελε τοῦτο κριθῇ ἀναγκαῖον, τῇ προσκλήσει τοῦ Προέδρου ἤ τῇ γραπτῇ καί ἠτιολογημένῃ αἰτήσει τοῦ 1/3 τῶν μελῶν αὐτῆς.
3. Αἱ προσκλήσεις διά τήν σύγκλησιν τῆς Ἐπισκοπικῆς Συνελεύσεως, ἐάν δέν συντρέχουν ἐξαιρετικοί λόγοι, ἀποστέλλονται πρό δύο μηνῶν, ἐνῶ διά τήν σύγκλησιν τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς πρό μιᾶς ἑβδομάδος, συναποστέλλονται δέ τά θέματα τῆς ἡμερησίας διατάξεως καί τά πρός αὐτά σχετικά στοιχεῖα.
4. Ἡ ἡμερησία διάταξις πρέπει νά ἐγκρίνεται κατά τήν πρώτην συνεδρίαν τῆς Συνελεύσεως καί δέν δύναται νά τροποποιηθῇ εἰ μή δι' ἀποφάσεως τῶν παρόντων μελῶν, λαμβανομένης δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας.

Ἄρθρον 8.

Ἡ Ἐκτελεστική Ἐπιτροπή εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ διά τῆς παρουσίας τῶν 2/3 τῶν μελῶν αὐτῆς, ἡ δέ Συνέλευσις διά τῆς παρουσίας τῆς ἀπολύτου πλειονοψηφίας τῶν μελῶν αὐτῆς, συμπεριλαμβανομένου τοῦ Προέδρου αὐτῆς.

Ἄρθρον 9.

Αἱ ἐργασίαι τῆς Ἐπισκοπικῆς Συνελεύσεως διεξάγονται συμφώνως πρός τάς ἀρχάς τῆς ὀρθοδόξου συνοδικῆς παραδόσεως καί διευθύνονται ὑπό τοῦ Προέδρου αὐτῆς, ὁ ὁποῖος ἔχει καί τήν εὐθύνην ἐποπτείας ἐπί τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων αὐτῆς.

Ἄρθρον 10.

1. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπισκοπικῆς Συνελεύσεως λαμβάνονται καθ' ὁμοφωνίαν.
2. Εἰς ζητήματα γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος, τά ὁποῖα ἀπαιτοῦν, κατά τήν κρίσιν τῆς Ἐπισκοπικῆς Συνελεύσεως, πανορθόδοξον ἀντιμετώπισιν, ὁ πρόεδρος αὐτῆς ἔχει τήν ἀναφοράν αὐτοῦ εἰς τόν Οἰκουμενικόν Πατριάρχην διά τά περαιτέρω, κατά τά πανορθοδόξως ἰσχύοντα.

Ἄρθρον 11.

1. Μετ' ἀπόφασιν τῆς Ἐπισκοπικῆς Συνελεύσεως δύναται νά συγκροτοῦνται ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς Ἐπιτροπαί Λειτουργικῶν, Ποιμαντικῶν, Οἰκονομικῶν, Ἐκπαιδευτικῶν, Οἰκουμενικῶν καί ἄλλων θεμάτων, προεδρευόμεναι ὑφ' ἑνός ἐπισκόπου-μέλους τῆς Συνελεύσεως.
2. Τά μέλη τῶν Ἐπιτροπῶν αὐτῶν, κληρικοί ἤ λαϊκοί, ὁρίζονται ὑπό τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς. Σύμβουλοι ἐπίσης καί εἰδικοί δύνανται νά προσκαλῶνται ὅπως συμμετάσχουν εἰς τήν Ἐπισκοπικήν Συνέλευσιν ἤ εἰς τήν Ἐκτελεστικήν Ἐπιτροπήν, χωρίς δικαίωμα ψήφου.

Ἄρθρον 12.

1. Ἡ Ἐπισκοπική Συνέλευσις δύναται νά συντάξῃ τόν ἴδιον αὐτῆς Ἐσωτερικόν Κανονισμόν πρός συμπλήρωσιν καί προσαρμογήν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων συμφώνως πρός τάς ἀνάγκας τῆς Περιοχῆς καί ἐν σεβασμῷ πρός τό κανονικόν δίκαιον τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.
2. Πάντα τά ἀφορῶντα εἰς τήν λειτουργίαν τῆς Συνελεύσεως νομικά καί οἰκονομικά θέματα ἀποφασίζονται ὑπό τό φῶς τῆς νομοθεσίας τῶν κρατῶν τῆς Περιοχῆς, εἰς τήν ὁποίαν τά μέλη τῆς Συνελεύσως ἀσκοῦν τήν δικαιοδοσίαν αὐτῶν.

Ἄρθρον 13.

Σύστασις νέας, κατάτμησις ἤ κατάργησις ὑφισταμένης Ἐπισκοπικῆς Συνελεύσεως ἤ συγχώνευσις δύο ἤ περισσοτέρων τοιούτων γίνεται μετ' ἀπόφασιν τῆς Συνάξεως τῶν Προκαθημένων τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν κατόπιν αἰτήσεως Ἐκκλησίας τινός ἤ τοῦ Προέδρου Ἐπισκοπικῆς τινος Συνελεύσεως πρός τόν Οἰκουμενικόν Πατριάρχην.

† ὁ Περγάμου Ἰωάννης, πρόεδρος
† ὁ Καλῆς Ἐλπίδος Σέργιος
† ὁ ἐν Δυτικῇ καί Κεντρῴα Εὐρώπῃ Ἰωάννης
† ὁ Καπιτωλιάδος Ἡσύχιος
† ὁ Βολοκολάμσκ Ἱλαρίων
† ὁ Μπάτσκας Εἰρηναῖος
† ὁ Ὀλτενίας Εἰρηναῖος
† ὁ Ρούσσης Νεόφυτος
† ὁ Ζουκδίδι καί Τσαΐσι Γεράσιμος
† ὁ Πάφου Γεώργιος
† ὁ Περιστερίου Χρυσόστομος
† ὁ Σιεματίτσε Γεώργιος
† ὁ Κορυτσᾶς Ἰωάννης
† ὁ Κομάρνο Τύχων
† ὁ Ἐλβετίας Ἱερεμίας, γραμματεύς